



פנגינה נעה - פעוז צור

עולים בסולם

הפס הצבעוני שמניחים מאחורי קלידי הפסנתר, יש לו שם נוסף: הסולם המוזיקלי. הוא עוזר לנו לעלות ולרדת בחופשיות עם הצלילים של המנגינה, והמיקום הבסיסי שלו הוא כאשר שבעת הצבעים שלו מצביעים על הקלידים הלבנים, בלי יוצא מן הכלל.

הצד הימני של הפסנתר שייך לצלילים הגבוהים והצד השמאלי של הפסנתר שייך לצלילים הנמוכים. לכן, בשביל לעלות אנחנו פונים ימינה, ובשביל לרדת אנחנו פונים שמאלה.

בעזרת הצבעים אפשר לראות שהצלילים חוזרים על עצמם, אבל בכל פעם בגובה שונה.

פשיצה מספר 1
עלו ורדו על גבי הסולם, לאט ובטוח, צליל אחרי צליל. התחילו וסיימו בצבע האדום.

יוצאים מהבית

המנגינה היא בעצם מסלול בין צלילים שעולה ויורד, ואפשר לכתוב אותה על דף מנגינה משובץ וצבעוני, בצורה של עיגולים שמחברים יחד זה את זה, משמאל לימין.

הצליל האדום, הוא בעצם הבית שממנו המנגינה שלנו יוצאת ותמיד חוזרת אליו בסוף, וגם באמצע לעיתים קרובות, וככל שנקדיש לו תשומת לב, כך יהיה לנו קל יותר להתמצא במרחב.

הדרך הטובה ביותר לנגן מנגינה אהובה היא לבחור משפט אחד, להתבונן בצלילים הצבעוניים, לספור אותם, לעצום עיניים ולדמיון את עצמנו נעים במסלול. וזהו, כל מה שנשאר לנו זה פשוט לבחור את הגובה של הצליל הראשון, וללכת עם האצבעות על גבי הקלידים, צליל אחר צליל.

פשיצה מספר 2
נגנו כל משפט בפני עצמו ואחר כך חברו את המשפטים יחד למנגינה אחת, יפה ורציפה.

מסלול נודד

ועכשיו, אחרי שיש לנו את המנגינה בידיים, אנחנו יכולים להרגיש חופשי לשנות את המיקום של הסולם המוזיקלי ולהזיז אותו לכל מקום שרק נרצה מאחורי קלידי הפסנתר, לבנים ושחורים כאחד. כל עוד אנחנו נצמדים לשבעת הצבעים, למרות שמדובר בצלילים אחרים לגמרי, המנגינה תמיד תישמע אותו הדבר. וככה אנחנו יכולים להתאים את הנגינה לשירה של סבתא. בסך הכל יש 12 מיקומים שונים, ממש כמו בשעון מחוגים. המיקום הבסיסי נקרא מיקום 0 או 12. אם נזיז את הצבע האדום קליד אחד ימינה נהיה על מיקום 1, וככה הלאה לפי כיוון השעון.

פשיצה מספר 3
חפשו את המיקומים שבהם הכי נוח למשפחה שלכם לשיר בכיף, בלי להתאמץ.